

Άσυλο

Για το... άσυλο είναι όσοι δηλώνουν ότι πρέπει να καταργηθεί το Ακαδημαϊκό Άσυλο. Η ελεύθερη διακίνηση ιδεών δεν μπορεί να καταργηθεί στα πανεπιστημακά ιδρύματα (κι όχι μόνο), ούτε να περιορισθούν κι άλλοι οι ελευθερίες των νέων, όποια κι αν είναι η αφορμή για το πρόσχημα. Τι φταιέι η Νομική αν της φόρτωσαν (ποιοι, πως, πότε;) τους μετανάστες; Τι φταιέι οι φοιτητές αν το κράτος είναι παράλυτο για τα στραβά μάτια; Κι αν κάποια ταραχοποιία και κακοποιία στοιχεία βρίσκουν καταφύγιο σε πανεπιστημακούς χώρους, τι πρέπει να γίνει; Μήπως να κάψουμε τα πανεπιστήμια; Δεν θα ήταν πιο σωστό οι εκάστοτε κυβερνήσεις να φροντίσουν ώστε να απαλειφθούν οι αιτίες που δημιουργούν ταραχοποιούς και κακοποιούς; Να ενσωματώνουν πάνω από τα προβλήματα κι όχι να πετάνε το μπαλάκι σε ξένα γήπεδα;

Είναι γνωστό πως οι αστυνομικοί δεν τα πάνε και τόσο καλά με τα γράμματα και τη νόηση. Ε, όχι και να τους αφήσουμε να κάνουν... βόλτες με τα καπνογόνα και τα γκλομπ στα πανεπιστήμια. Γιατί αν είναι να συμβεί κι αυτό να σηκώσουμε από τον τάφο τους πραξικοπηματίες της 21ης Απριλίου για να κόψουμε την κορδέλα με τα τανκ!...

Άσυλία

Κι αφού μιλάμε για ασυλία, καλό θα

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

είναι να μην ξεχνάμε ότι αυτοί που προτείνουν την κατάργηση του Ακαδημαϊκού Άσυλου φρόντισαν να βρίσκονται οι ίδιοι στο απυρόβλητο. Εννοούμε τους βουλευτές, που προνόρθισαν να ψηφίσουν το νόμο περί (μη) ευθύνης αρκετά πριν τα σκάνδαλα πέσουν σαν βροχή.

Ας κοιτάξουν, λοιπόν, να καταργηθεί πρώτα αυτή η ασυλία κι ας μεριμνήσουν μετά για το Ακαδημαϊκό Άσυλο. Στο κάτω-κάτω το Ακαδημαϊκό Άσυλο δεν στοιχίζει, ενώ οι προανακριτικές επιτροπές που “εργάζονται” για να ΜΗΝ βρίσκονται ένοχοι στοιχίζουν πολλά εκαπομπήρια στον ελληνικό λαό. Πρέπει επιτέλους να δοθεί ένα τέλος στην ασυλία κι ασυδοσία των 300 της Βουλής.

Σκάνδαλο

Εξάλλου, δεν πρέπει να μας διαφεύγει πως όλη αυτή η ιστορία με τους μετανάστες, τη Νομική, το Ακαδημαϊκό Άσυλο κλπ προέκυψε την ΙΔΙΑ ημέρα που βγήκε το πόρισμα για το σκάνδαλο της Siemens, το οποίο δεν μας είπε και

τίποτα σημαντικό. Τα αδικήματα έχουν παραγραφεί, οι συμψηφισμοί των δύο κομμάτων εξουσίας καλά κρατούν και κάπου αλλού έπρεπε να στραφεί το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Η εύκολη λύση είναι οι μετανάστες κι εκεί στρέφουν οι διαπλεκόμενοι τα πυρά του κοσμάκη (που ψάχνει να βρει ενόχους και δεν βρίσκει). Με το σκάνδαλο της κατάργησης του ασύλου να ξεχάσουμε τα άλλα σκάνδαλα...

Νέοι

Όσον αφορά τις νεώτερες γενιές (θέμα που σχετίζεται με το Ακαδημαϊκό Άσυλο), καλό θα είναι να πάρουμε τα μηνύματα που στέλνουν. Οι γενιές αυτές έχουν κατηγορηθεί ότι δεν ενδιαφέρονται για την πολιτική, ότι δεν συμμετέχουν στα κοινά, ότι είναι χαμένες στο διαδίκτυο, στο facebook κλπ. Οι απαντήσεις άρχισαν να έρχονται από τις προηγμένες χώρες. Σε όλες σχεδόν τις δυτικές χώρες οι νέοι έχουν ξεσηκωθεί και διαδηλώνουν κατά του διεφθαρμένου κόσμου που κληρονομούν. Κι αυτό φοβίζει τις εκάστοτε ε-

ξουσίες, που φυσικά θέλουν να εξαλείψουν κάθε άσυλο ελεύθερης διακίνησης ιδεών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι όσα γίνονται τις τελευταίες ημέρες στην Αίγυπτο. Ο αιγυπτιακός λαός έχει βγει στους δρόμους κι ο Χόσνι Μουμπάρακ αντέδρασε κόρβοντας για πέντε ημέρες το ίντερνετ! Πράξη που δείχνει ότι στην ουσία φοβάται και τη δύναμη του διαδικτύου αλλά και τους νέους που το χρησιμοποιούν. Αποδείχθηκε όμως ότι οι νέοι δεν είναι χαμένοι στο facebook - όπως θέλουν να παρουσιάζουν οι καρεκλούνταυτροι της εξουσίας - αλλά παρακολουθούν τις εξελίξεις και δεν αντέχουν άλλο την κατάπτωση και την έλλειψη οράματος.

Αντιδρούν φυσιολογικά και τώρα που δεν μπορούν να κατηγορηθούν ότι είναι απολίτικοι θα βρεθούν άλλοι χαρακτηρισμοί (τα έχουμε ακούσει κι εδώ), όπως ότι είναι παλόπαιδα, τρομοκράτες, αναρχικοί κι άλλα πολλά. Δυστυχώς, η εξουσία μπορεί και κάνει το άσπρο-μαύρο, με προπύργιο την πλειοψηφία των ΜΜΕ...

Νόμπτελ

Να το δούμε και να μην το πιστέψουμε. Δικαιωματικά το WikiLeaks είναι υποψήφιο για το βραβείο Νόμπτελ Ειρήνης κι ευχόμαστε να το πάρει. Θέλουμε μόνο να προτείνουμε την απονομή να κάνει... η Χλαιδι Κλίντον!

Μακάρι να μην ήμουν σε αυτή τη διαφήμιση.
Μακάρι να μην είχα θέσει την οικογένειά μου σ' αυτή την εμπειρία.
Μακάρι να είχα και τα δύο μου πόδια.
Μακάρι να μην πονούσα όλη την ημέρα. Και τη νύχτα.
Μακάρι να μπορούσα να κοιμηθώ.
Μακάρι να μην κατέληγα σε αναπηρικό αμαξίδιο.
Μακάρι να μην έτρεχα τόσο γρήγορα.

Τζέημς Άρτσερ, επιζήσας τροχαίου ατυχήματος λόγω υπερβολικής ταχύτητας, Μάιος 1996.
Δύο μήνες στο νοσοκομείο, τρεις μήνες σε σωματική αποκατάσταση, μια ζωή πόνου.

**Μακάρι να μην έπρεπε να δείξουμε αυτές τις διαφημίσεις.
Μη βιάζεστε.**

